Η Πρωτοχρονιά της σωτηρίας μας (Κωνσταντίνος Γανωτής)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 1 Ιανουαρίου, 2024

Χωρίς την πίστη στην Ανάσταση του Χριστού δεν ξέρω πού βρίσκετε το κουράγιο να πατήσετε το κατώφλι του καινούργιου χρόνου που έρχεται σε λίγο.

Γιατί θα είναι σίγουρα χρόνος πολλών θανάτων, πολλών βασάνων, ασθενειών, απογοητεύσεων, διαζυγίων, ορφάνιας, αδικίας, ταλαιπωρίας, θλίψεων, οργής κινδύνων και ανάγκης. Οι καημένοι οι αρχαίοι μας πρόγονοι προσπαθούσαν με φαντασιώσεις να ξεγελάσουν τις ψυχούλες τους πως τάχα βρήκαν κάποια παρηγοριά.

Πέρασαν από τότε τόσες Πρωτοχρονιές κι ο χρόνος κύλησε αμίλητος, παμφάγος, έφερε το τέλος τόσων επιθυμιών, σχεδίων, εξουσιών, αυτοκρατοριών και της ίδιας της ζωής εκατομμυρίων ανθρώπων. Και δεν βρέθηκε ούτε καν διατυπώθηκε καμιά ελπίδα, καμιά παρηγοριά στους ανθρώπους άλλη από το «Χριστός ανέστη».

Τι έκπληξη για τον άνθρωπο, πόσο μεγάλη και απροσδόκητη επανάσταση στη ζωή μας! Ο Αισχύλος μας είπε ότι όλα αλλάζουν στον κόσμο εκτός από το θάνατο.

“όταν η γη ρουφήξει το αίμα του ανθρώπου που χύθηκε με το φόνο, δεν υπάρχει ανάσταση”

Κι ο Σοφοκλής μας είπε πως όλα τα καταφέρνει ο άνθρωπος “παντοπόρος” και συνεχίζει: Άιδα δε μόνον φεύξιν ουκ επάξεται (του Άδη μονάχα φυγή δεν θα καταφέρει να βρει).

Γι’ αυτό, αγαπητοί μου, πανηγυρίζουμε με φώτα, φωνές και βροντές την Ανάσταση του Χριστού, δηλαδή την ανάστασή μας, γιατί με τη συμμετοχή μας στη λατρεία, στη θεία ευχαριστία, στα μυστήρια της Εκκλησίας, έχουμε μπει κιόλας στον καινούργιον αιώνα, έχουμε πατήσει στο κατώφλι του Παραδείσου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός αλλά ζωή ατελεύτητος.

Αυτόν τον καινούργιο χρόνο ονειρεύονται οι ψυχές μας κι αναρριγούν πώς θα τον απολάψουν. Εμείς όμως με τον πολιτισμό μας τις αναγκάζουμε να μετρούν μέρες και

μήνες και να λένε 2018, 2019, να και το 2020. Αυτά όμως είναι όλα καμώματα του νου μας. Δεν υπάρχει το 2020, υπάρχει μόνο η **Πρωτοχρονιά της μετάνοιας, η χρονιά της σωτηρίας μας, η απελευθέρωση από όλα τα μάταια, αυτά που χάνονται σε λίγες στιγμές ή σε λίγες ώρες, η αληθινή ζωή, που αρχίζει από τούτη τη στιγμή**.

Ιδού νυν καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού νυν ημέρα σωτηρίας.

* * *

Σ' ολόκληρη την παγκόσμια ιστορία δεν κατάφεραν οι άνθρωποι να βρουν ποιο είναι το καλό. Μόνον βγαίνοντας έξω από την ιστορία, μόνο από τα μπαλκόνια που κοιτάζουν στον άλλον κόσμο μπορείς ν' αγναντέψεις το όντως καλό και να το λατρέψεις. Το καλό δεν είναι οι μη κακές πράξεις, το καλό δεν είναι ούτε οι καλές πράξεις, το καλό δεν είναι κάτι ακέφαλο, απρόσωπο, άχαρο και θνησιμαίο· το καλό είναι ο προσωπικός Θεός. Έτσι κερδίζεις τη σωτηρία σου, όχι όταν κάνεις καλές πράξεις, αλλά όταν κάνεις τα έργα του Θεού, του Θεού που τον νιώθεις κάθε φορά να σου μιλάει στην ψυχή σου, να σου φωτίζει το νου και να κινεί τα χέρια σου στο καλό.

Ας γίνουμε λοιπόν ένα με το Χριστό, ας στήσουμε κατοικία του μέσα στην ψυχή μας κι ας παραδοθούμε στο θέλημά του. Το καλό δεν είναι ό,τι ωφελεί ή προσδίδει αγαθή ψυχή, είναι ό,τι ορίζει ο Χριστός και μας το αποκαλύπτει μυστικά μέσα μας.

Αυτό αποτελεί αλλαγή της ανθρώπινης φύσης, από θνητή σε αθάνατη. Το είχε διαισθανθεί κι ο Ευριπίδης από τα βάθη της αρχαιότητας, όταν έλεγε ότι συμμετοχή στον Παράδεισο επιτρέπεται "όσοις διδακτόν μηδέν αλλ' εν τη φύσει έλαχε το σωφρονείν… τοις κακοίσι δ' ου θέμις". Δηλαδή σε όσους τίποτε δεν πιστεύουν επειδή το διδάχτηκαν, αλλά στη φύση τους δόθηκε σαν δώρο η σωφροσύνη… στους κακούς όμως δεν επιτρέπεται.

Και τώρα όλες οι φιλοσοφίες, οι ιδεολογίες, οι κοσμοθεωρίες και οι θρησκείες ακόμα προσπαθούν να μας διδάξουν τα σωστά καθήκοντά μας. Μόνο η Εκκλησία με το βάφτισμα μάς χαρίζει καινούργια φύση.

Αυτός είναι ο καινούργιος χρόνος, η νέα κτίσις, οι καινοί ουρανοί και η καινή γη, που άρχισε με το βάφτισμά μας κι αρχίζει πάλι την κάθε στιγμή με το δάκρυ της μετάνοιάς μας.

Σ' αυτήν την Πρωτοχρονιά έρχονται οι άγγελοι να μας καλωσορίσουν. Καλή χρονιά λοιπόν, αδερφοί μου.

(Πηγή: koinoniaorthodoxias.org)